

[Bundvad.]

at de unge skulle få det lettere, fordi de ældre kommer til at betale mere i husleje. Hvorfor skal vi ikke sige det, som det reelt er? Venstre ønsker huslejereguleringen i de gamle boliger ophævet og en forholdsvis forhøjelse af huslejen. Sådan er det. Det har ikke noget med ungdommens særlige interesser at gøre, men derimod med den private grundejers.

Det interesserer også mere at få at vide, hvad venstre rent faktisk har gjort for at fremme ungdommens boliginteresser. Et stort antal unge melder sig hvert år og gør krav på en bolig, og vi ved, at de unge er henvist til nyere byggeri og dyrere byggeri.

Tidligere havde vi en bestemmelse, som medførte, at der skulle præsteres 3 pct. af lejlighedens anlægsudgifter i indskud, før man kunne få en lejlighed. Med de nuværende anlægsudgifter svarer det til rundt regnet 1 200 kr. For halvandet år siden blev det desværre nødvendigt for os, for overhovedet at få en byggestøttelov gennemført, at forhøje indskuddet til 6 pct., og det svarer til rundt regnet 2 500 kr. Men venstre var ikke tilfreds med denne forhøjelse og nægtede overhovedet at gå med, medmindre vi ville have tiltrådt en forhøjelse helt op til 10 pct. i boligindskud. Da anlægsudgiften er 42 000 kr., rundt regnet, kan man altså omsætte venstres boliginteresse i dette procentbeløb: 4 200 kr. på bordet, før der overhovedet kan blive tale om at få en lejlighed. Som bekendt foreslog venstre videre, at vi i en 4 års periode for byggestøtteloven skulle nedsætte statslånsmulighederne med 300-400 mill. kr. Var venstres forslag blevet gennemført, så ville det have medført for en 4 års periode, at der var blevet bygget ca. 20 000 lejligheder færre, end tilfældet er nu. Det ligger i sagens natur, at jo flere lejligheder der bygges, des større er også ungdommens chancer. Tør man også fra venstres side hævde, at det var særlig i ungdommens interesse, at man ville have dette mindre byggeri? Men sådan ser altså venstres ungdomsinteresse ud i praksis.

Det ærede medlem glemte at svare på mit spørgsmål angående de arbejdsløse. Venstre vil forringe understøttelsesmulighederne og skære tilskudsprocenten til

beskæftigelsesarbejder ned. Jeg har også spurgt: hvor skal de arbejdsløse søge hen? Og jeg mener, at venstre klart bør sige, hvor de påståede muligheder for produktivt arbejde ligger. Jeg gentager derfor mit spørgsmål: hvor ligger det produktive arbejde, som ikke kan få nødvendig arbejdskraft fra arbejdsmændene? Jeg opfordrer det ærede medlem hr. Erik Eriksen til at give et klart og utvetydigt svar. Det synes jeg de arbejdsløse har krav på.

Til de konservative har jeg sådan set ikke mange bemærkninger. Selv om de bruger andre ord og stemmer tonen nogle grader i vejret, som det nu er deres vane, så er de dog stort set et ekko af venstre i den almindelige politiske stilling.

Det ærede medlem hr. Aksel Møller forsøgte at finde sit partis berettigelse i et vist antal stemmer. Jeg vil gerne sige, at dansk demokrati er rummeligt: der skal være plads for alle afskygninger, også for de yderliggående reaktionære. Også de skal have deres plads i det politiske liv. Det finder jeg helt i sin orden. Vi andre skal blot finde ud af, hvor disse kredse samler sig, og bortset fra de uafhængige har man det indtryk, at de konservative særlig samler disse kredse. Det er der sådan set ikke noget ondt i. Kun fører det til, at vi andre må tage bestik derefter, og vi må komme til det resultat, at de konservative må have det forbistret svært, særlig når de på én gang skal pleje storkapitalens arbejdsgiverinteresser og funktionærernes interesser som lønmodtagere. Det så vi jo for nylig under folkepensionsdebatten. Nå, men det skal jeg ikke sige mere om. De konservative har vist foreløbig nok at gøre med deres eget. At føre funktionærpolitik og arbejdsgiverpolitik samtidig er vist som at gøre forsøg på at løse cirkelns kvadratur. Ingen har kunnet løse den opgave, og det vil også nok vise sig umuligt for det ærede medlem hr. Aksel Møller, eller måske burde jeg have sagt: for det ærede medlem hr. Poul Sørensen.

Hvad kommunisterne angår, er det meget påfaldende, at deres ordfører ikke har gjort en eneste bemærkning om det, der er sket i Sovjetunionen, eller om det, der sker fra dag til dag i Østeuropa. I stedet taler det ærede medlem hr. Alfred Jensen troskyldigt